

106

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

תאריך: 1.9.11

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים זיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

המאשימה

המדינת ישראל
 ע"י ב"כ עו"ד הדס פורד
 נ ג ד

הנאשמת

בעניין: ענת קם
 ע"י ב"ב עו"ד אביגדור פלדמן
 עו"ד איתן להמן
 עו"ד חיים יצחקי

נוכחים: עו"ד פורר מטעם המדינה
 הנאשמת וב"כ עוה"ד פלדמן, יצחקי ולהמן

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

טיעונים לעונש

עו"ד פורר:

מגישה את הדברים בכתב. אני מתנצלת שהטיעונים כתובים בסגנון דיבור, כי לא התכוונתי להגיש אותם. אבל אני מקבלת את הצעת בית המשפט, שאגיש אותם כתובים ולא יהיה צורך להקליד, ובכך ייחסך זמן ניכר. אני מבקשת לציין דבר שלא נרשם בטיעונים שבכתב והוא, שחיכו עם החקירה של ענת קם עד שהעיתונאי אורי בלאו יצא מהארץ, בין יתר השיקולים. ידעו שהוא עומד לעזוב את הארץ.

הנאשמת היתה במעצר בלית מיום 15.12.09 ולא היתה מעולם במעצר ממש. אני מבקשת להגיש את החלטת כבי השופטת פרוקציה בערך על החלטת המעצר.

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

תאריך: 1.9.11

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

1 עו"ד פלדמן:
 2 מתנגד. יש כלל שלא מגישים החלטה במעצר של אותו נאשם לצורך טיעון הרשעה
 3 או זיכוי. ביהמ"ש העליון קיבל תומך לכאורה והוא לא שמע את עדותה של
 4 הנאשמת, מה עוד שכתב האישום תוקן לאחר תהחלטה.

5
 6 עו"ד פורר:
 7 אני יכולה להגיש כל החלטה לענין הטיעונים לעונש. אני מדברת על אמירות בימ"ש
 8 עליון לענין חומרת העבירות.

9
 10 החלטה

11
 12 צודק עו"ד פלדמן, כי הכלל הוא שבטרם הרשעה לא ניתן להגיש כל החלטה
 13 שניתנה בשלב המעצר של אותו נאשם שעניינו נדון בביהמ"ש. הטעם לכך הוא,
 14 שביהמ"ש לא ייחשף לראיות לכאורה בטרם שמע הוא עצמו את הראיות, וכן לא
 15 ייחשף לעברו הפלילי של הנאשם שעומד לדין בפניו.

16
 17 שונה הענין בענייננו. כאשר הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן
 18 וההחלטה מוגשת במסגרת שלב הראיות לעונש, רק כדי להבהיר את עמדת ביהמ"ש
 19 העליון לסוג כזה של עבירות.

20
 21 אנו לוקחים בחשבון שכתב האישום שעמד בפני כב' השופטת פרוקציה היה
 22 שונה מכתב האישום שבו הודתה הנאשמת בפנינו, אולם זה ענין למשקל ההחלטה
 23 ולא לקבילותה.

24
 25 ניתנה והודעה היום 1.9.11.

26
 27 _____
 נורית אחיטוב, שופטת מרים דיסקין, שופטת רענן בן יוסף, שופט

בתי המשפט

תפ"ח 10-17959-01

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 עו"ד פורר:
 2 ממשיכה בטיעוניה לעונש ואני מקריאה שני קטעים מההחלטה האמורה (ומגישה).
 3
 4 (לאחר ההפסקה)
 5
 6 עו"ד פלדמן:
 7 יש כמה נקודות מבט שאפשר להתבונן בהן בתיק לענין גזה"ד. לא בכדי חזרו וכתבו
 8 בתי המשפט, שמלאכת גזה"ד היא המלאכה הקשה ביותר, משום שעל הכרעת
 9 העונש משפיעים גורמים רבים שלפעמים אין קשר ביניהם, ולכולם יש אימפקט לגבי
 10 העונש המוטל.
 11 חברתי, לא בכדי, שמה את הדגש העיקרי על גורם ההרתעה. כשאומרת חברתי,
 12 במצבה ובמעמדה של הנאשמת נמצאים חיילים רבים, חיילים זוטרים בשירות
 13 סדיר, בעלי דרגות, מטוראי ועד סמל, שנתשפים במהלך שירותם הצבאי לחומרים
 14 חסויים ביותר. מן הראוי להטיל עונש כזה שירתיע אותם מלתזור על מקרת
 15 הנאשמת.
 16 כמו כן אמרה חברתי, ויש לזה גם משמעות שהנאשמת היא מקרה מיוחד במקרה
 17 שלה. כי עד עכשיו לא היה כדבר הזה, לא היתה חיילת ולא חייל, לא עוזר רלייש ולא
 18 טבח ולא סנדלר, שהדליפו חומר חסוי בשירותם הצבאי. באותם מקרים שהביאה
 19 אותם, אומרת חברתי, אלה אירועים טריוויאליים ויכול להיות שהיא צחקה, לאור
 20 סעיפי האישום והעובדה שהאחרים נדונו בבתי דין צבאיים, אולי יש בזה צדק.
 21 הטיעון כפול הזה פוגע בטיעונה. אנחנו מדגישים את אלמנט ההרתעה בראש
 22 ובראשונה כאשר מדובר בעבירה נפוצה, בעבירה שיש רבים המועדים לעבור אותה
 23 ועונש חמור ירתיע אותם מלבצע את העבירה. לכשמסתבר, שבמהלך כל שנות
 24 המדינה קיימת ענת קס אחת שהצטרפו בה נסיבות ייחודיות, גורם ההרתעה מאבד
 25 את משקלו המרכזי בשלב גזירת הדין, ובאים בצידו גורמים אחרים: הגורם
 26 האינדיווידואלי של הנאשמת עצמה, הגורמים הנסיבתיים של ביצוע העבירה,

בתי המשפט

תפ"ח 10-17959-01

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 והשאלה האם אכן את הנאשמת צריך להרתיע או אחרים במעמדה, או שצריך
 2 להרתיע מערכת שאיפשרה בקלות יחסית ביצוע העבירה.
 3 אני מפנה לדברים מפסה"ד של בימ"ש זה (כב' השופט המר) שעליו הוגש הערעור
 4 (סעיף 6 להחלטה) (אני מגיש).
- 5 כחברתי, גם אני לא אכחד, שבסופו של דבר אומר ביהמ"ש, שאם הסניגור כלוון
 6 לכלל התלמודי ... איננו מקובל עלי בניסבות הענין.
 7 אין ספק שאנו עוסקים בנושא הכללי של אבטחת מידע בצה"ל. הנושא הכללי הזה,
 8 שאכן על-כן הודינו בכתב האישום, הנאשמת חטאה לו ופגעה בו. יחד עם זאת, אי
 9 אפשר להתעלם מן העובדה שנושא אבטחת מידע גדול יותר ורחב יותר, הוא נושא
 10 מרכזי והוא נושא שהוא בנפשנו ואין חולק על כך. יחד עם זאת, הפרשה הנוכחית
 11 היא הרבה הרבה יותר חמורה ממעשיה של הנאשמת.
- 12 ואני מסביר וגם אסביר מדוע זה רלוונטי לנושא הענישה – אין ספק שבצה"ל
 13 משרתים חיילים בשירות חובה, שגם אם הם עברו תחקיר בטחוני, ואני מפנה
 14 לתחקיר הבטחוני של הנאשמת, אדם עד גיל 18 מצליח לאסוף לעצמו קורות חיים
 15 דלים ביותר. אפשר לראות בתחקיר הבטחוני של הנאשמת: נולדתי, הייתי בן,
 16 הלכתי לבי"ס, הייתי בתנועת הצופים ועוד דברים טריוויאליים לחלוטין. אמנם
 17 בשלב מסויים סברנו שענין התחקיר הבטחוני משמעותי, אבל במחשבה שנייה
 18 ניחמתי על כך, מה אנחנו יודעים על נער בן 18 שמתגייס לצבא, מה אנחנו יודעים על
 19 מחשבותיו ודעותיו, ומה אנחנו יודעים מה יקרה לו בעוד שנתיים שלוש שנים מאד
 20 מהותיות בחייו של אדם צעיר.
- 21 המסקנה שאני מבין שצה"ל הסיק, שחייב להיות איזשהם גורמי פיקוח של חיילים
 22 בכירים יותר, משרתי קבע או קצינים, אנשים שכבר עברו את קור החינוך של צה"ל
 23 והוכיחו בצורה כזו או אחרת את מהימנותם. למשל, כפי שתבנתי שכך נעשה עכשיו,
 24 לא ניתן יותר לצרוב דיסקים מתוך מחשב שמכיל חומר מסווג, אלא באישור של
 25 סגן, סרן, קצין הבטחון. שנית, הענין של השרשת הרגלי בטחון מידע לא יכול
 26 להתמצות בחתימת חיילת על טופס רב אותיות קטנות, שאני מצעע להתבונן בו,
 27 שבין היתר אכן מופיעה בו החובה לשמור על חומר מסווג. חייבת להיות הטמעה

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

1. מתמדת של משמעות החומר הסודי, של האיסור להוציא אותו מגבולות המחנה.
- 2 האלוף עצמו, עם כל הכבוד, חייב להיות מעורב בנושא אבטחת המידע, כי בדמנו
- 3 הדבר. נכון, אני מסכים עם התובעת, בנפשנו הדבר, בעיקר כשמתנקז אל תוך
- 4 הלשכה חומר מסווג כולל דיוני רמטכ"ל, תכניות וכיו"ב, והם כולם חשופים
- 5 לעיניהם, בדרך כלל, של פקידות נשים/חיילות, שהן כמעט בלתי נראות. הן קיימות
- 6 והתפקיד שלהן להכין קפה חם או קר. כל פעם שאני מגיע ללשכת בעל תפקיד בכיר
- 7 בצבא, יושבת חיילת בקבלה ולפני שאני נכנס – חם או קר. משום שהן כמעט ואינן
- 8 נראות, מישהו יוצא מתוך הנחה שהן גם לא נראות או מבינות. בדרך כלל זה באמת
- 9 נכון, זה לא מענין אותן. חיילות שיושבות בלשכות אינן מדליפות בגלל שתודעת
- 10 הבטחון הלאומי הוטמעה בהן מלידה, הן באות ממקורות שונים, משפחות שונות
- 11 וחינוכים שונים אלא משום שזה לא מענין אותם.
- 12 נצא מתוך הנחה שכולן חיילות נאמנות למדינה שלא עולה בדעתן להדליף חומרים,
- 13 יחד עם זאת, "להפקיר", וזאת המילה שהנאשמת השתמשה בה, חומר כזה בידי
- 14 חיילים זוטרים, שאתה לא יודע עליהם כלום כמעט, בין אם עברו תחקיר בטחוני
- 15 ובין אם לאו, זו הפקרות. ואכן, כב' השופט המר מצטט את מה שאמרה הנאשמת
- 16 בחקירה בשב"כ "הלשכה היתה לשכה בזינגית מבחינת בטחון מידע, וזה היה פשוט
- 17 הפקרות כל מה שהיה שם מטעמים בטחוניים".
- 18 לענין הקשר – הקשר הוא, שמאחר, וכפי שאמרת, אלמנט ההרתעה של חיילות או
- 19 חיילים במעמדה של הנאשמת, איננו יכול להיות גורם מרכזי בשל נדירותה או אפילו
- 20 חד-פעמיותו של האירוע כאן. לכן צריך להסתכל על התמונה במלואה. אני אומר
- 21 שזה אפקט השייג, אבל במידה מסוימת זה כן. במידה מסוימת הנאשמת, שנמצאת
- 22 בקצה שרשרת בטחון המידע בענין הזה, אכן פגעה בבטחון המידע. היא לא יכולה
- 23 היתה לפגוע, אילו אכן היתה שרשרת הדוקה, אחראית שלוקחת בחשבון דבר שהוא
- 24 לא כל כך נפלא מהדימיון, שבין כלל החיילים והחיילות שיש לו נגישות לחומר חסוי,
- 25 יכול שיימצא אחד או שניים או שלושה חיילים שיהיו להם מניעים אולי גרועים
- 26 מהמניע של הנאשמת, למשל, מניעים כספיים, מניעים של פגיעה אמיתית בבטחון
- 27 המדינה, אנשים שגיבשו לעצמם איזשהי טינה כלפי המדינה מסיבה כזו או אחרת,

בתי המשפט

תפ"ח 10-17959-01

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 ואני יודע שהדברים הללו קיימים. מי שמכיר גם, ואני מכיר, את המקרה של וענונו,
 2 יודע שהמניע העיקרי שלו היה לא כספי ולא האידיאולוגיה אלא הרגשת הקיפוח
 3 המשפחתי, חברתי, על רקע עלייתו ממרוקן וזה מה שעמד בפורש המעשה שלו,
 4 שהוא גם, אגב, ייחודי וחד פעמי ולא חזר על עצמו מעולם. אצל וענונו מערכת
 5 הסודות שחשף היתה ברמה פי מאה מאלה שאנחנו מדברים בתיק שלנו. הוא עשה
 6 כל שביכולתו כדי שהדברים, כמות שהם, יפורסמו ללא מגבלות הצנזורה. הוא לא
 7 הלך לאורי בלאו אלא לאדם בשם פיטר אונאס, מחסנדיי טיימס, ישב שבועיים
 8 במחיצתו של מנמחה לנשק גרעיני שמיצה ממנו את כל המידע שוענונו בעצמו לא
 9 ידע איך לחבר, הוא היה טכנאי ולא מהנדס. הנוק שנטען לבטחון המדינה עקב
 10 הפרסום בחו"ל ביוזמה עקשנית ואינטנסיבית של וענונו, כך טענו, היה כבד ביותר.
 11 העונש היה פרופורציונאלי לנוק שנגרם ולא לייחודיות המעשה, לא להרתעה עקב
 12 פרסום מפורט מאד, על פני 12 עמודים בעיתון הסנדיי טיימס המלווה בתמונות.
 13 כגודל הנוק כך גודל העונש שקיבל, בעיקר שהוכח שהוא רצה בנוק הזה, הוא רצה
 14 בפרסום הזה והואשם בבגידה.
 15 עכשיו אני עובר למקרה אחר, שמבחינת מחותנו אינו רחוק מפרשת וענונו. מפנה
 16 לגז"ד בענין יצחק יעקב תפ"ח 1055/01, מפנה בעיקר לאמור בסעיף 2(ב), (ג) לגז"ד,
 17 שם מדובר על הידיעות הסודיות שחשף הנאשם. הספר הועבר ל-18 אנשים, לרבות
 18 אנשים שרובם היו אמריקאים. יצחק יעקב הוזהר ע"י השבי"כ בדבר סודיותו של
 19 החומר. גילו ועברו הצבאי יש לו אפקט כפול, הוא ידע היטב, גם בגלל הרקע הצבאי
 20 והיותו מעורב באותם סודות כמוסים. הסודות היו כה כמוסים שלא נמסרו להגנה.
 21 מדובר באדם שישב בלב ליבה של המערכת החשאית של מדינת ישראל, שפעל ממניע
 22 אגואיסטי, כלומר הוא חש שתפקידו בפעולות הללו לא הודגש מספיק (מפנה
 23 לפיסקה (ח)). הוא זוכה מהכוונה לפגוע בבטחון המדינה, לאחר משפט, ונקבע
 24 שהחזקה האומרת אדם צריך להיות מודע לתוצאות מעשיו, לא עמדה לחובתו ולכן
 25 הורשע רק באותה עבירה שבה הורשעה הנאשמת בכתב האישום המתוקן. נכון
 26 שיצחק יעקב מסר את הסודות לאנשים שהוא מכיר, כולל אמריקאים (סעיף 14
 27 לגז"ד).

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד

כב' השופטת מרים דיסקין

כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

1. בהמשך אגיד למי מסרה הנאשמת את המידע, דבר שיש לו חיוק למבחן התוצאה.
2. החומר נמסר לעיתונאי שכותב בעיתון מכובד, אחד הוותיקים במדינה, מנהל ע"י
3. מערכת אחראית: מדובר באדם שעובד ומפרסם בעיתון באופן תדיר, ולומר שהיא
4. צריכה היתה לבצע תחקיר על אורי בלאו כדי להשתכנע שהוא מהימן ולא ישתמש
5. בחומר לרעה. מרגע שהציפור פרח מהכלוב, הציפור יכולה לעוף שהיא רוצה לעוף.
6. אבל בבעניינו מדובר בעיתונאי אחד שפעל באחריות. מתוך כלל החומר שנמסר לו,
7. הוא השתמש ב- 3 – 4 מסמכים או נתונים, הוציא מהם כתבות שיש ענין לציבור
8. בהן, אפשר לחשוב מה שאפשר לחשוב, גם כתבה על סיכולים ממוקדים, גם כתבה
9. בענין גלעד שליט, גם כתבה בענין חקירות השב"כ את אנשי השמאל. גם הצנזורה
10. חשבה שיש לכתבות הללו, למרות האופי הבטחוני שלהם, יש ענין לציבור לדעת
11. אותן, הפעילה את שיקול דעתה ולא פסלה. חברתי אומרת שכתבה אחת שאורי
12. בלאי העביר פסלה בטעות מאוחר כשהעיתון כבר הודפס, זו היתה תקלה. כלומר, כל
13. כתבה שהצנזורה היתה סבורה שהיא פוגעת בבטחון המדינה, לא היתה מתירה את
14. פרסומה. אורי בלאו פעל כעיתונאי אחראי. לא לכל אורך הדרך. אך הוא להבדיל
15. מהנאשמת, היתל בשלב מסויים בשירותי הבטחון ובשלב הראשון מסר לידם "רק"
16. 50 מסמכים. אחרת לא יודעים מהם ה- 50 מסמכים שמסר בשלב הראשון, אולי
17. חברתי יודעת. יחד עם זאת, מסתבר שהוא קיבל ממקור אחד 50 מסמכים, ואני
18. כרגע לא יודע אם אלה המסמכים הסודיים ביותר או לא הסודיים ביותר. הוא לא
19. חוייב לגלות את שמו של המקור. נערך איתו חסכם בין עו"ד שלו ובין עו"ד מטעם
20. השב"כ והיועץ המשפטי חתום על החסכם, בו אינו מחוייב למסור את שמו של
21. המקור, מתחייב למסור את כל המסמכים שהוא קיבל מאותו מקור ומסר 50
22. מסמכים. כלומר, לפחות מאז החקירה של אורי בלאו, יודעים שירותי הבטחון שיש
23. מישהו או מישהי שהדליף 50 מסמכים. יחד עם זאת, ושמענו היום דבר מאד מפתיע
24. מפי חברתי, שאומרת מאחר ושירות הבטחון הכללי ידע שהוא מתכוון לנסוע לחו"ל,
25. המתנינו שאורי בלאו יסע לחו"ל עד שיזמינו לחקירה את הנאשמת. לי זה נשמע מוזר
26. ביותר, למרות שעברתי קורס של השב"כ. הרי בשב"כ המון עו"ד, ותמיד צריך
27. לבחור בסצנריו הגרוע ביותר ולפעול על פיו. אני יוצא מתוך הנחה, שקורים בתיק

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 הדברים הכי גרועים ולהם אני מתכוון. אני אומר לעצמי, אולי כדאי להחזיק אותו
 2 קרוב בזמן שחוקרים את ענת קס, כדי באמת לדעת כמה מסמכים היא מסרה לו,
 3 מה שנודע להם בקלות רבה ביותר, לפני שאתה יוצר מצב שבעת חקירתה של ענת
 4 קס הוא נמצא בחו"ל, והוא, כמו שאמרה חברתי, יודע מהר מאד שהנאשמת נחקרה
 5 והוא לא חוזר. עוברים חודשים רבים שבהם מתנהל שוב מו"מ איתו באמצעות
 6 עו"ד, והוא חוזר רק אחרי שמובטח לו שלא ייעצר ושהוא מביטח מצידו להעביר את
 7 כל המסמכים הסודיים שבידו.
 8 אני האחרון שאמחה נגד חופש העיתונות, אבל יחד עם זאת, יש פה נתונים שהם
 9 יוצאי דופן לגבי עיתונאי. הרי אורי בלאו יודע היטב שחלק ניכר מן המסמכים שהוא
 10 מתזיק בידו שום צנזורה שפוייה לא תאפשר לו לפרסם, וזה בטוח. יחד עם זאת,
 11 הוא עדיין שומר אותם בידיו, ולא יזזה צרכים איני יודע, ומרמה את שירות הבטחון
 12 הכללי, ממניעים שאינם ברורים לי, ומשאיר בידו 2,000 מסמכים שהוא לא מעביר
 13 לשב"כ. הוא לא עושה איתם שום שימוש, וכפי שאומרת חברתי ענת, גם את ה- 50
 14 שמסר לשב"כ השאיר אצלו עותקים.
 15 אורי בלאו לא נעצר עם שובו לארץ, הוא לא שב עד שלא הובטח לו שלא ייעצר. הוא
 16 הסתובב בעולם במקומות שונים. שב לארץ, החזיר את המסמכים ויש לו שימוע
 17 אצל היועמ"ש. היתה החלטה להעמיד אותו לדין. לנאשמת לא היה שום שימוע,
 18 למרות שלא היתה במעצר, ומחינו על זה. שלחו לנו אישור של פרקליטת המחוז
 19 לאפשר לה את השימוע, אך בסופו של דבר לא איפשרו.
 20 נכון שבעקרון יש הבדל בין עיתונאי ובין מי שהוציא את המסמכים, הבדל אגב
 21 שהחוק הפלילי שלנו לא מכיר בו. הם שניהם, לפחות, מבצעים בצוותא לפי הגדרות
 22 חוק העונשין, כשאורי בלאו יודע שהמסמכים הוצאו באופן שבו הוצאו, לא ברשות
 23 ולא בסמכות. אז נכון שבתי המשפט הכירו בתפקיד החשוב של עיתונאים בחברה
 24 הישראלית ולכן גם נוצרה פסיקה, שיש להם חיסיון מסויים. אבל כשמודדים את
 25 אורי בלאו לאור כל מה שאמרתי, לא מדובר בעיתונאי שקיבל איזה מידע חשוב,
 26 למשל היה מקבל רק את נושא הסיכולים הממוקדים והיה מפרסם את זה, הייתי
 27 מבין מדוע היועמ"ש נמנע מלהעמידו לדין, אבל אורי בלאו מתזיק בידו חבילת

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

תאריך: 1.9.11

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

- 1 מסמכים שאין להם שום קשר לעבודתו העיתונאית. אם טוענים כנגד הנאשמת,
 2 טוענים בצדק, למה לא עשית סלקציה, למה העברת את המסמכים כפי שהם לאורי
 3 בלאו, הטענה הזו כלפי אורי בלאו מקבלת משמעות לפחות זהה ולדעתי חמורה
 4 יותר. אורי בלאו הוא לא נערה בת 21, שלפי חוק העונשין היא נמצאת בדרגה
 5 שמחייבת טיפול מיוחד, מתחת לגיל 21 כשעברה את העבירה של הוצאת המסמכים,
 6 ולכן היא פעלה בנימוק אידיאולוגי, אבל הסבירה את זה בצורה יותר טובה ממה
 7 שאני יכול, כשאמרה, ובצדק, ש"גם אידיאולוגיה יכולה להיות מעשה שטותי".
 8 מקריאת התסקיר, העדות והחקירות במשטרה, עולה שיש פה אשה צעירה, לא
 9 מגובשת, עם יכולת אינטלקטואלית ברורה, שעלתה מעדותה לטעמי ועם יכולת
 10 להתמודד עם אותן סוגיות שהציגה בפניה התובעת באומץ, וכשלא היתה לה תשובה
 11 אמרה שאין לה תשובה, אבל הסבירה, ואני חושב שאפשר להאמין, שכשהיתה
 12 בחקירה בשב"כ, היתה תחת הרושם של הכתבה של אורי בלאו, שמספר בעדותו
 13 שאחרי פרסום הכתבה על הסיכולים היא הביעה שביעות רצון שהכתבה פורסמה,
 14 ולכן הציגה אידיאולוגיה של פשעי מלחמה שרצתה לחשוף שיחקרו בביה"ד
 15 הבינלאומי בהאג. העובדה שהמסמכים שכבו במחשב שלה תקופה ממושכת, לא
 16 חיפשה את ביה"ד הבינלאומי בהאג, לא ניסתה ליצור איתם קשר, וכפי שאמרה
 17 חברתי שזו לא היתה בעייה, היא לא עשתה כלום.
 18 לשאלת ביהמ"ש היא מסרה את המסמכים לאור בלאו שנה לאחר שחתיקה אותם
 19 ובחקירתה אמרה, בין היתר, שהטריגר היה מלחמת לבנון השנייה וגם אמרה ביושר,
 20 חשבתי שאחרי שנה לא יגיעו אליה.
 21 יש דבר אחד שחברתי ואני לא חולקים עליו, שהנאשמת הציגה עמדה כנה, ישרה,
 22 לא מתחמקת בעדותה ואנחנו בחרנו להעיד אותה, שהרי לא היינו חייבים. יכולנו
 23 להשאיר אותה על ספסל הנאשמים, לתת לה את זכות המילה האחרונה. אחרי כמה
 24 פגישות עם הנאשמת הבנתי, שמדובר באשה שיכולה להעיד, וידעתי גם שיש דברים
 25 שלא תוכל לענות עליהם ושישארו בגדר לא ברור, כמו למשל, למה לפחות לא מיינת
 26 את המסמכים, לא הוצאת מתוכם את אותם מסמכים שיש להם משמעות או של
 27 זכויות אדם או תחקירי לבנון או דברים אחרים, כללת מסמכים שידעת שהעיתונאי

בתי המשפט

תפ"ח 17959-01-10

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים זיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 לא יכול להשתמש בהם בשום פנים ואופן, כל אותם דברים שהעיד עליהם המומחה.
- 2 לא צריך להיות אינטליגנטי. היא ענתה שהיא הבינה שהעיתונאי יבחר מה אפשר
- 3 לפרסם. וזה מוכיח בהחלט על חוסר רצינות, בדיוק כמו שחברתי אמרה. אולי אפילו
- 4 רשלנות או זלזול ואני מוכן להשתמש בכל ביטוי שהוא. אבל חברתי יודעת שעבירות
- 5 הריגול, גם כשלא מדובר בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, עפ"י מהותן הכללית הן
- 6 עבירות של ריגול. כלומר, מסירת מידע לגורמים עויינים אם כוונה או בלעדית. פה
- 7 אין חולק שאמנם יסודות העבירה של מסירת ידיעה סודית התמלאו, אבל אין
- 8 במעשה אפילו שמץ של עבירת ריגול במובן הרגיל של המילה. וכמו שחברתי אמרה,
- 9 ובצדק, אלה כותרות שנתרו עוד מהזמן המלך הבריטי. זו היתה עבירה של זלזול,
- 10 עבירה של רשלנות, עבירה של טיפשות, וחברתי צודקת בענין הזה, שמידי פעם נבנה
- 11 לה מעטה אידיאולוגי, שחברתי בעצמה לא מאמינה בו כי היא יודעת שזה לא באמת
- 12 אידיאולוגיה אמיתית משום שהיא מתחלפת כל הזמן: פעם תחקירי לבנון, פעם
- 13 פשעי מלחמה. וכמו שאמרה הנאשמת בטון הצלול והכן שלה, כשהייתי בשבייכ
- 14 רציני לעטות על המעשים איזשהו מעטה נעלה, אצילי יותר. לא היה לה מניע
- 15 אמיתי. מצד אחד - לא היה מניע אמיתי, מצד שני - עדיין הבקרה הפנימית שלה,
- 16 ויש לה בקרה בפנימיות, היתה לא להפקיר את המסמכים בידי כל אדם אלא בידי
- 17 עיתונאי ישראלי ולא אמריקאי, הגיס שלה: שהוא עיתונאי. היא היתה יכולה
- 18 לכאורה גם לפרסם את המסמכים הסודיים בשם בזוי באינטרנט או בכל דרך
- 19 תקשורת אחרת, להשתמש בהם בעבודתה העיתונאית שהיתה בתחום אחר לגמרי.
- 20 היא לא בחרה להיות הכתבה הצבאית של וואלה או המדינית אלא עסקה בביקורת
- 21 על אנשים שכותבים בעיתונות. איני חושב שעשתה את זה מתוך שאיפה לכוח או
- 22 להכרה, אלא להיפך, היא רצתה שלא יגיעו אליה. וכול להיות שבשלב מסוים,
- 23 ואנחנו מדברים בשנים מהותיות בחייו של אדם צעיר, היה מניע של פשעי מלחמה.
- 24 כל מיני דברים שרוחשים בציבור. בסופו של דבר, התסקיר מתאר עוד דברים
- 25 שקשורים לאישיות של הנאשמת.
- 26 אנחנו מענישים על כוונה רעה, על זדון, על אישיות שרוצה לפגוע בחברה, להזיק
- 27 לחברה כתברה ולא לפרטים בחברה, מתוך עוינות. פה ייאמר לשבחה של הנאשמת,

בתי המשפט

תפ"ח 10-17959-01

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

תאריך: 1.9.11

- 1 ההצעה להוריד מכתב האישום את הכוונה לפגוע בבטחון המדינה באה מצד
 2 המדינה.
 3
 4 עו"ד פורר:
 5 זה לא נכון.
 6
 7 עו"ד פלדמן:
 8 בסופו של דבר, בהסכמה זה נוסח אחרת, משום שהדבר לא הולם את העובדות.
 9 כפי שאמרה חברתי, לא מדובר בהבדל סמנטי, זה לא העובדה שכל מיצבור העבירות
 10 נמצא תחת כותרת ריגול חמור, אלא שיש הבדל שבין שמיים וארץ, בין מי שיש לו
 11 כוונה לפגוע בבטחון המדינה, בין אם זו כוונה מוחשית ובין אם זו כוונה
 12 קונסטרוקטיבית שעולה מהעובדות, ובין מי שביצע את העבירה והעבירה בוצעה,
 13 ואיננו חולקים על זה שהרי הודינו בעבירה לא רק בעת הקראת כתב האישום, אלא
 14 מהרגע הראשון שהחלה להיחקר בשב"כ. לא היתה התחמקות, ונדמה לי שכבר
 15 התחילה שיתת תולין בינה לבין איש השב"כ, שמשוחח איתה על לימודים ובי"ס.
 16 הנאשמת הגישה בקשה לעבוד בשב"כ והוזמנה לראיון עבודה. כשזה עלה ההודאה
 17 היתה מיידית.
 18 אם כך יש את הנאשמת בתוך. מצד אחד אורי בלאו, שא"א היה להכחיש שהיחס
 19 אליו היה הרבה יותר מתון והתנהל באמצעות מו"מ בעזרת עו"ד. אפשר לומר
 20 שהנאשמת חודתה כי לא היה לה מה לטעון. אך מי שיקרא את הדברים שנאמר
 21 בשב"כ היא ויתרה על עו"ד. כלומר, שיתוף הפעולה שלה היה מוחלט והיא עשתה
 22 את המקסימום. בחקירה אמר לה איש השב"כ שהאינטרס העיקרי הוא לסתום את
 23 הפירצה, לראות מה החומרים שהעבירה שיעזרו להקטנת הנזק, לעשות דברים
 24 ששב"כ או צבא יודע לעשות במקרים כאלה. ואכן היה שיתוף פעולה מלא. צודקת
 25 חברתי, שאותו דיסק נעלם. שוב, מעשה רשלנות. כמו שאומרת חברתי, לא זדון ולא
 26 כוונה להשתמש בו בשימושים אחרים. כפי שתוארה חברתי את הנאשמת ב- 80
 27 90% הוא נכון. יכול להיות שהנאשמת עושה הקלות לעצמה, מוצאת צידוקים

בתי המשפט

תפ"ח 10-01-17959

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

תאריך: 1.9.11

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

1 לעצמה. אומרת חברתי אולי משום שהגישה שהכישורים שלה לא מנוצלים כראוי
 2 ויכול להיות שיש קשר בין הדברים. אבל בסופו של דבר אני מדבר על מנגנוני
 3 הפיקוח העצמי של הנאשמת. במכתן התוצאה, הדברים לא גרמו לנזק. כתוצאה
 4 ממכלול 2,000 המסמכים פורסמו 3 – 4 כתבות שהצנוורה אישרה, שהיה בהם כדי
 5 לתרום משחו אולי לזכות הציבור לדעת. כפי שאמרתי, היא לא ניצלה את הדברים
 6 לא בשביל כסף, לא ביקשה פרסום, לא ביקשה שום דבר. יכול להיות, משהו של
 7 כוח.
 8 בסופו של דבר איך זה זורם לכיוון העונש – האם נעניש בחומרה אשה צעירה,
 9 בתחילת חייה למעשה, שעוד לא הספיקה שום דבר ונשלח אותה, כפי שחברתי
 10 מבקשת, לשנות מאסר ארוכות או שנפעיל יותר את השיקול האינדיווידואלי,
 11 האומר מקרה מיוחד או יוצא דופן. הוא לא התרחש כמעט בכלל, למרות אלפי או
 12 מאות אלפי חיילים שעברו דרך מקומות שיש בהם חומר בטחוני, ואני חושב שאין
 13 כמעט מקום שאין בו איזשהו סוג של חשיפה לסודות.
 14 זה היה מעשה, כפי שהגדירה אותו הנאשמת, בכנות וביושר "מעשה מטומטם".
 15 חברתי אומרת שלא היתה חרטה, אך וודאי שהיתה חרטה. איני יודע איך להגדיר
 16 את המעשה שעשתה. שוחחתי עם הנאשמת וניסיתי לבדוק גם אני מה נכנסה לה
 17 לראש לעשות דבר כזה. אך מדובר בדברים נואלים וטיפשיים שאין להם שום ערך
 18 חברתי או אחר. אנשים עושים מעשים נואלים, מעשים טיפשיים, מעשים שיכולים
 19 לגרום לנזק. הנאשמת עשתה את זה או מטעמים אידיאולוגיים חצי אפויים, לא
 20 שלמים ולא מפותחים. זה לא מעשה שטות, שהיחיד או העיקרי שנפגע ממנו זה היא
 21 עצמה והמשפחה שלה. ובענין הפרסום, זה לא מעשה של יום יום שראש השב"כ
 22 עורך מסיבת עיתונאים.

23

24

עו"ד להמן:

25 בהסכמת חברתי, אבקש כי הנאשמת תהיה במעצר בית בבית הוריה מהיום – 1.9.11
 26 ועד הדין ביום א' – 4.5.11 ושעות ההתאונדרות מחר – 5.5.11 בין השעות 14:00 –
 27 17:00.

בתי המשפט

תפ"ח 10-17959-01

בית משפט המחוזי תל-אביב-יפו

תאריך: 1.9.11

לפני: כבוד השופטת נורית אחיטוב – אב"ד
 כב' השופטת מרים דיסקין
 כב' השופט רענן בן יוסף

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

המשך הטיעון לעונש, כשעו"ד להמן יגיש את טיעונו בכתב, נדחה ליום

4.5.11 החל מהשעה 10:00.

בהסכמת הצדדים אנו מתירים לנאשמת לשהות במעצר בית בבית הנריה

מהיום – 1.9.11 ועד הדין ביום אי – 4.5.11 ושעות ההתאונוררות ישונו באופן מחר –

5.5.11 יהיו בין השעות 14:00 – 17:00.

הנאשמת מוזהרת בחובת התייצבות.

ניתנה והודעה היום 1.9.11.

רענן בן יוסף, שופט

מרים דיסקין, שופטת

נורית אחיטוב, שופטת